

I medfør af § 37 stk. 1 i Forretningsorden for Inatsisartut fremsætter jeg følgende spørgsmål til Naalakkersuisut:

Spørgsmål til Naalakkersuisut:

- 1. Hvornår bestemte Naalakkersuisut, at kravet om Inuitoprindelse ved indhandling af sælskind skal bortfalde?**
- 2. Hvornår begyndte Naalakkersuisut kommerciel indhandling af sælskind som ikke tager udgangspunkt i Inuit kultur?**
- 3. Hvornår stoppede Naalakkersuisut at følge EU's undtagelse af handel med sælskind?**
- 4. Hvornår var det sidst Naalakkersuisut kontrollerede hvordan man skal følge "Inuit exemption"?**
- 5. Har man meddelt EU, at man ikke servicerer "Inuit", men at man kun tager udgangspunkt i bopæl i Grønland?**
- 6. Hvad mener Naalakkersuisut om repræsentantskab for "de oprindelige folk", selvom Naalakkersuisut ikke servicerer de oprindelige folk**
- 7. Hvornår vil Naalakkersuisut melde ud om, at den politiske styring kun tager udgangspunkt i dansk statsborgerskab?**
- 8. Hvad er Naalakkersuisuts holdning til, om hvordan man behandler folk som foregiver sig selv som oprindelige folk (Pretendians) i andre lande?**

(Medlem af Inatsisartut Pele Broberg, Naleraq)

Begrundelse:

Den ellers planlagte Inuit-register i Inatsisartut som skulle danne grundlag for identifikation af ka-laaleq, blev forkastet af Naalakkersuisut og flertallet af partierne.

Som begrundelse kan læses, at nogle partier anser det som diskrimination af folk og udgangspunktet ikke alene baserer sig på dansk statsborgerskab, men at udgangspunktet kun bunder sig i bopæl i Grønland for at udlændinge kan kalde sig selv "Grønlænder".

Naleraq

Kikker man på loven om fangst og jagt, er loven ikke lavet for at beskytte Inuit og beskytter overhovedet ikke de oprindelige folk.

Naalakkersuisut har flere gange blevet bedt om at dokumentere, at vedkommende er af Inuit afstamning. Dette er man indtil dato nægtet at udlevere (dokumentere), selvom dette er grundlaget for Selvstændighed.

Naalakkersuisut og Great Greenland har flere gange offentligt snakket om at sælskind sælges til EU, og at Naalakkersuisut i udgangspunktet som kontrolmyndighed fører handel med disse. Grundlag for denne særrettighed er for at beskytte Inuit levevis og kultur. Men "Inuit-register" findes ikke i vores land og Naalakkerruisut ønsker ikke dette. Så hvis "Inuit" ikke lever i vores land, kan rettigheden ikke være gældende, og "Inuit" kan ikke have flertal.

Det vigtige er, at handel med sælskind ikke skal være kommerciel, hvis undtagelsen om EU-sælordingen skal gælde. Naalakkersuisuts ønske om assimilering er så vellykket, at man i stedet for at tage udgangspunkt i Inuit kultur, øjensynligt bruger kommerciel handel.

Man vil ikke arbejde for Inuit identitet og deres rettigheder, og det synes mærkeligt, at Naalakkersuisut i deres arbejde har en repræsentant for Oprindelige folk i FN.

At Naalakkersuisut ikke arbejder for det grønlandske folk, men for "de danske statsborgere i Grønland" har de selvfølgelig nok klart meddelt lande som er vores samarbejdspartnere.

Jeg håber, at mine spørgsmål bliver besvaret engang.

Jeg ønsker svar på mine spørgsmål inden for 10 arbejdsdage